

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200877
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6623200877.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: G. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., L. F. č. XX, zastúpená: L. C. R. N. U., R., R. M. so sídlom V. F. X/A, proti žalovanému: W. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. M. XXXX/X, XXX XX G., t. č. umiestnený: P. O. P. U., I. R. XXX/XXX, XXX XX M., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo dňa 16. marca 2023, č. k.: 11C/13 /2023 - 97, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.) žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.)
2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom podaným na okresnom súde dňa 07.03.2023 domáhala uloženia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému:
 - zakázal vstupovať do bytu č. X, vo vchode č. X. na X. poschodí, bytového domu postavenom na pozemku par. č. XXXX/X, súp. č. XXXX na adrese: E. C. XXXX/X G., zapísanom na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec, okres Lučenec, katastrálne územie G., ktorý vlastní a ktorý pravidelne navštevuje navrhovateľka,
 - zakázal vstupovať do bytu č. XX, vo vchode č. XX na X. poschodí bytového domu postavenom na pozemku par. č. XXX/X, súp. č. XXXX na adrese: L. F. XX, G., zapísanom na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec, okres Lučenec, katastrálne územie G., ktorý vlastní a v ktorom býva navrhovateľka,
 - zakázal vstupovať do bytu č. XX, vo vchode č. XX, na X. poschodí bytového domu postavenom na pozemku par. č. XXX/X, súp. č. XXXX na adrese: L. F. XX, G. zapísanom na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec, okres Lučenec, katastrálne územie G., ktorý vlastní a v ktorom býva stará mama navrhovateľky a v ktorom sa navrhovateľka pravidelne zdržiava,
 - zakázal vstupovať do bytu č. XX, vo vchode č. XD, na X. poschodí bytového domu postavenom na pozemku par. č. XXXX/X, XXXX, XXXX, súp. č. XXXX na adrese: ul. G. XXXX/XD G., zapísanom na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec, okres Lučenec, katastrálne územie G., v ktorom býva otec navrhovateľky a v ktorom sa navrhovateľka pravidelne zdržiava,
 - zakázal vstupovať na pracovisko navrhovateľky na adrese: U. E. XX, G. a na adrese: P. E. XX, G.,
 - zakázal písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať navrhovateľku,
 - zakázal približovať sa k navrhovateľke a maloletej dcére na vzdialenosť menšiu ako 150 m s výnimkou súdnych konaní vo veci, resp. vyšetrovacích úkonoch, v trestnom konaní, a to vždy za prítomnosti tretej osoby.

- súčasne sa žalobkyňa domáhala aj dočasného zverenia maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti, dočasného zákazu styku otca s maloletou a navrhla aj kontrolu nariadeného neodkladného opatrenia technickými prostriedkami.

3. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že so žalovaným sa zoznámila v roku 2018, kedy sa dozvedela, že bol v minulosti trestne stíhaný. Začali spolu bývať, kedy ju najskôr slovne atakoval a pristúpil aj k fyzickému napádaniu. Krátko na to otehotnela. Žalovaný podgurážený alkoholom ju slovne atakoval, vyhrážal sa jej. Z dôvodu správania sa žalovaného pociťovala neustály strach o svoj život a zdravie, v dôsledku čoho sa so žalovaným rozišla a našla si nové bývanie. Žalovaný sa jej vyhrážal, že ju zabije, zabije aj seba, čím ju citovo vydieral. Ako si našla vlastné bývanie, opakovane ju kontaktoval telefonicky. Podala trestné oznámenie. Žalovaný bol dňa 27. 10. 2022 vzatý do väzby. V rámci trestného konania bol vyhotovený znalecký posudok o duševnom zdraví žalovaného, z ktorého vyplynulo, že žalovaný trpí duševným ochorením, psychickou paranoidnou schizofréniou. Znalčka konštatovala, že pobyt žalovaného na slobode považuje z psychiatrického hľadiska za nebezpečný pre spoločnosť, preto navrhla uložiť ochranné liečenie. Podľa názoru žalobkyne je dôvodné zakázať styk žalovaného aj s maloletou dcérou, zároveň navrhovala zveriť maloletú do jej starostlivosti.

4. Okresný súd mal osvedčené, že na základe návrhu matky na vydanie neodkladného opatrenia v časti, kde sa matka domáha dočasného zverenia maloletej do jej starostlivosti ako aj zákazu sa priblíženia sa k maloletej a zákazu styku otca s maloletou bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 14. 3. 2023, č. k. 5P/100/2022-196 tak, že dočasne maloletú G. B. zveril do starostlivosti matky, vo zvyšku návrh matky zamietol. Toto neodkladné opatrenie má trvať najdlhšie do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobkyňa doložila do spisu znalecký posudok číslo XXX/XXXX, z ktorého súd mal osvedčené, že žalovaný trpí duševným ochorením v užšom slova zmysle, t. j. psychózou - paranoidnou schizofréniou, pričom ide o ochorenie trvalejšieho charakteru, preto z tohto dôvodu pobyt žalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska sa považuje za nebezpečný pre spoločnosť. Tiež mal osvedčené, že došlo k zastaveniu trestného stíhania. V zmysle správy primára P. P. O.. U. v M. zo dňa 10. marca 2023 14 marca 2023 súd zistil, že žalovaný je hospitalizovaný X. od 8. 2. 2023 za účelom absolvovania ochrannej psychiatrickej liečby. Predpokladaná dĺžka hospitalizácie je 6 mesiacov.

5. Okresný súd rozhodujúc okrem iného podľa § 325 ods. 1 CSP a 329 ods. 2 CSP dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že absentuje naliehavosť potreby úpravy pomerov strán. Poukázal na správu primára psychiatrického oddelenia, kde je v súčasnosti žalovaný hospitalizovaný od 8. 2. 2023 s predpokladanou dĺžkou hospitalizácie 6 mesiacov. Z tohto dôvodu je vylúčené, aby žalovaný v dobe, keď súd rozhoduje o vydaní neodkladného opatrenia, ohrozoval žalobkyňu, teda je vylúčené, aby jej telesná a duševná integrita bola ohrozená, resp. hrozil žalobkyňi akýkoľvek útok zo strany žalovaného. Vzhľadom na ústavnú liečbu žalovaného, ktorá sa predpokladá do 8. 8. 2023, naliehavá potreba súdneho rozhodnutia nebola daná. Žalobkyňa neosvedčila potrebu naliehavosti úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným ako základného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd preto jej návrh zamietol. Zároveň rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

6. Proti rozhodnutiu odvolala žalobkyňa. Odvolací dôvod vymedzila s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo napadnuté uznesenie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

7. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP uviedla, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázala na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, z ktorej vyplýva právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie. Poukázala na odôvodnenie okresného súdu v bode 20 napadnutého uznesenia. Z toho je zrejmé, že sa súd vôbec nezaoberal návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v podobe zákazu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu. Zaoberal sa iba návrhom na zákaz vstupu do nehnuteľnosti a zákaz vstupu na pracovisko. Žiadala o zákaz priblíženia sa žalovaného, ktorý môže byť prepustený kedykoľvek z ochranného liečenia. Týmto došlo k odmietnutiu spravodlivosti, pričom sa súd odmietol vysporiadať so všetkými relevantnými skutočnosťami pre rozhodnutie. Poukazovala na to, že psychické týranie voči jej osobe bolo v nemalej miere realizované prostredníctvom telefonickej a elektronickej komunikácie. Potvrdila, že má vedomosť o tom, že žalovaný má X. prístup k mobilnému zariadeniu a kedykoľvek môže pristúpiť k opakovaným útokom na jej osobu.

8. Súd nesprávne postupoval, keď sa obmedzil len na skúmanie naliehavej potreby úpravy pomerov strán výhradne len voči tej časti podaného návrhu, pričom opomenul vykonať dokazovanie vo vzťahu k zákazu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať

žalobkyňu. Poukázala na to, že táto forma bola denným štandardom. K uvedenému súd nevykonala dôkaz, z ktorého jednoznačne ustálil záver o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia v podobe tohto zákazu. Ak by nemal telefonický kontakt na žalobkyňu, má možnosť kontaktovať žalobkyňu písomne, nakoľko písomne už priamo z nemocnice kontaktoval maloletú.

9. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP namietala, že súd vykonal dôkaz - informáciou primára P. o predpokladanej dĺžke konania, pričom ustálil, že žalovaný bude minimálne 6 mesiacov hospitalizovaný. Podľa jej názoru súd vôbec nevzal do úvahy možnosť, že žalovaný môže byť prepustený z ochranného liečenia aj skôr, ako je predpokladané trvanie hospitalizácie. Liečenie nepochybne môže trvať aj kratšiu dobu ako 6 mesiacov. Jej obava z predčasného prepustenia žalovaného je v kontexte vyjadrenia primára dôvodná. Preto súd nezistil skutočnosti podstatné pre rozhodnutie, lebo nezistil, za akých okolností môže byť žalovaný prepustený aj skôr. Navyše uviedla, že doba hospitalizácie 6 mesiacov je v kontexte predchádzania ujme na psychickom a fyzickom zdraví žalobkyne zanedbateľne krátka. Predpokladaná doba hospitalizácie je v tomto smere spornou skutočnosťou, pretože žalovaný môže byť na základe stanoviska ošetrojúceho psychiatra prepustený aj v skoršom termíne, t. j. napr. aj v čase rozhodovania súdu o nariadenie neodkladného opatrenia.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP namietala, že súd sa nezaoberal otázkou zákazu priblíženia a kontaktovania žalobkyne. Je toho názoru, že súd v tomto smere nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Obsahom predloženého znaleckého posudku č. XXX/XXXX boli viaceré skutočnosti, ktoré vyšli najavo v trestnom konaní a z ktorých vyplýva, že žalovaný sa opakovane dopúšťal násillia na žalobkyňu. Súd sa obmedzil iba na informáciu o predpokladanej hospitalizácii žalovaného a nezobral do úvahy to, že má prístup k mobilnému zariadeniu alebo možnosť ju kontaktovať písomne. Ak by súd tento dôkaz vykonal dôsledne, dospel by k záveru, že tu existuje potreba nariadenia neodkladného opatrenia.

11. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uviedla, že neodkladné opatrenie, ktoré navrhla, je v prvom rade procesným inštitútom, ktorý má predchádzať domácemu násilliu. V prípade prepustenia žalovaného na slobodu možno jednoznačne očakávať, že ju vyhľadá buď v mieste obvyklého pobytu alebo v mieste jej zamestnania. Ak sa aj tak nestane, bude ju kontaktovať telefonicky, rafinovane bude zneužívať kontakt s maloletou na ohrozovanie telesnej a duševnej integrity žalobkyne. Tiež nemusí byť dostatočne včas upovedomená o prepustení žalovaného z ochranného liečenia, pričom žalovaný už môže byť v jej tesnej blízkosti s úmyslom ju ohroziť. Toto je podporené aj nestabilnou diagnózou žalovaného, ktorá sa môže kedykoľvek zhoršiť. Opätovne poukázala na závery znaleckého posudku, podľa ktorého môže byť žalovaný potenciálne nebezpečný pre spoločnosť. Namietala, že súd sa iba stroho obmedzil na konštatovanie, že neosvedčila bezodkladnú úpravu pomerov z dôvodu predpokladanej šesťmesačnej hospitalizácie žalovaného. Len predpoklad o dĺžke hospitalizácie žalovaného nemožno považovať za osvedčenú skutočnosť. Súd mal na základe vykonaných dôkazov prihliadať na preventívny charakter podaného návrhu. Žalobkyňa nemá právnu istotu ochrany pred domácim násillím a násillné správanie môže byť v blízkej budúcnosti alebo aj v súčasnosti motivované tým, že súd nevidel potrebu nariadiť neodkladné opatrenie.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP vyslovila názor, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo súd nesprávne právne vyhodnotil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Opätovne poukázala na skutočnosť, že u žalovaného ide o predpokladaný čas hospitalizácie.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok) a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 CSP potvrdil.

14. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vo veci rozhodol správne. V rozhodnutí náležite uviedol, ktoré skutočnosti boli pre rozhodnutie relevantné, pričom z predložených dôkazov dospel k podstatnému záveru, že nie sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 325 ods. 1 CSP a § 329 ods. 2 CSP.

15. V zmysle ust. § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Okresný súd sa týmto ustanovením dôsledne riadil, pričom prihliadal aj na zmysel inštitútu neodkladného opatrenia. Citované ustanovenie úzko súvisí s § 325 ods. 1 CSP, keď predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. Základným predpokladom, ktorý v tomto prípade súd skúma, je neodkladnosť takejto úpravy. Okresný súd vyšiel pri rozhodovaní zo záveru, že takéto podmienky nie sú splnené z dôvodu, že vzhľadom na to, že žalovaný sa nachádza v ochrannom liečení X. v čase rozhodovania nemožno takémuto návrhu vyhovieť, pretože v tomto čase, teda v čase rozhodovania nedochádza k ohrozovaniu žalobkyne ani maloletého dieťaťa. Za daného stavu nie je potrebné upraviť bezodkladne

pomery medzi stranami. To však neznamená, že tieto pomery nemožno upraviť podaním žaloby, ktorá upraví vzťahy natrvalo s tým, že žalobkyňa sa bude domáhať ochrany svojich správ v konaní vo veci samej.

16. Žalobkyňa namieta, že okresný súd dostatočným spôsobom nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd dokazovanie nevykonáva, iba osvedčuje tvrdené skutočnosti. Z rozhodnutia okresného súdu vyplývajú závery, že súd vychádzal z predložených listín, osvedčoval tvrdené skutočnosti, nevyplývalo z nich však, že sú splnené podmienky pre nariadenie odkladného opatrenia, nakoľko zo správy z psychiatrickej nemocnici vyplynulo, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v čase rozhodovania okresného súdu sa žalovaný nachádzal v ochrannej liečbe. Inštitút neodkladného opatrenia v zásade nerieši trvalé vzťahy, je predovšetkým použiteľný v prípade, ak treba okamžite upraviť pomery, ktoré neznesú odklad. Aj keď CMP a CSP priniesol možnosť neodkladným opatrením rozhodnúť konečným rozhodnutím, avšak za určitých špecifických podmienok, pričom odvolací súd konštatuje, že to nie je pravidlo. V danom prípade tomu tak nie je, ako vyplýva aj z odvolania žalobkyne, ktorá vychádza z predpokladu, že žalovaný môže byť hocikedy z nemocnice prepustený. Je evidentné, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tiež aj v čase rozhodovania súdu tvrdená hrozba žalobkyňou bola len teoretická, resp. neexistujúca. Vo svojich tvrdeniach vychádza z toho, čo by teoreticky mohlo nastať v budúcnosti. V čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jej nič nehrozilo.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade musí súd rozhodnúť do 24 hodín. Vzhľadom na túto lehotu je nepochybné, že súd nielenže nemôže žiadne dokazovanie vykonať (dokazovanie sa vykonáva na pojednávaní), ale nemôže ani žiadať predloženie ďalších dôkazov a skúmať skutočnosti, o ktorých žalobkyňa píše v odvolaní. Skutočnosť, že žalovaný môže byť prepustený z ochranného liečenia tu vždy existuje, pretože žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by mal byť v nemocnici umiestnený "navždy". Ak tvrdí, že môže byť prepustený skôr, na svoje tvrdenie súdu nepredložila žiaden dôkaz. Súd vychádzal zo správy nemocnice. Nemožno akceptovať argument žalobkyne, že existuje obava z predčasného prepustenia. Nie je zrejmé, ako by mal súd v lehote 24 hodín zisťovať, za akých okolností môže byť žalovaný prepustený už skôr. Odvolací súd nerozumie poznámke, že doba hospitalizácie 6 mesiacov je v kontexte predchádzania ujme na psychickom a fyzickom zdraví žalobkyne zanedbateľný, pretože pobyt žalovaného v nemocnici sa v žiadnej príčinnej súvislosti neviaže na akúkoľvek predchádzajúcu ujmu žalobkyne, jej fyzické a psychické zdravie, ale predovšetkým je viazaná na osobu žalovaného a jeho zdravie. Ak žalobkyňa tvrdí, že žalovaný môže byť prepustený skôr, ešte to neznamená, že aj v takom prípade budú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalovaný sa vôbec nemusí dopustiť žiadneho takého konania, ktoré by vyžadovalo okamžité rozhodnutie. Ak by sa tak stalo, žalobkyňa môže požiadať o okamžitú ochranu, napr. PZ a podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom súd rozhodne do 24 hodín. V prípade akéhokoľvek konania, ktoré zasahuje do osobnej integrity žalobkyne, či už fyzickej alebo psychickej, je nepochybné, že budú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Tzv. preventívne opatrenie nemá žiadnu oporu v zákone v podobnom prípade.

18. To isté platí o zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobkyňi a zákazu kontaktovania. Ani v súvislosti s odvolaním žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by bola počas hospitalizácie žalovaného z nemocnice kontaktovaná takým spôsobom, ktorý by odôvodňoval potrebu okamžitého zásahu a rozhodnutia v podobe neodkladného opatrenia. V prípade, že by došlo k obťažovaniu telefonickým kontaktom, je možné túto skutočnosť oznámiť nemocnici s prípadnou žiadosťou o neumožnenie možnosti telefonovania, pokiaľ to nebude možné, môže žalovaného zablokovať, telefonický hovor ignorovať a pod.. To isté platí aj o písomnom kontakte. Prípadné písomnosti vôbec nemusí preberať alebo ich čítať, ak ich považuje za obťažujúce. Uvedené treba chápať v teoretickej rovine, pretože žalobkyňa nedoložila dôkaz, že sa tak skutočne deje, nepredložila žiadny obťažujúci list, ktorý by súd mohol posúdiť.

19. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje, že daný inštitút má predchádzať domácemu násiliu, odvolací súd konštatuje, že prichádza do úvahy iba v prípade, že k takémuto závadnému chovaniu už dochádza alebo existuje reálna hrozba takéhoto útoku. Ani v tejto súvislosti od doby umiestnenia žalovaného v nemocnici žalobkyňa neuviedla žiaden dôkaz, žeby domáce násilie hrozilo, napr. listy s vyhrážkami a pod.. Práve z tohto dôvodu okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Ak by nastala situácia, že by ju žalovaný mohol ohrozovať, platí, čo bolo vyššie uvedené, keď pri takomto chovaní môže kontaktovať PZ a žiadať o nariadenie neodkladného opatrenia. Ak okresný súd dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, tento záver je správny. Súd jednoznačne uviedol vo svojom rozhodnutí, ktoré skutočnosti posudzoval a čo mal osvedčené a čo nie. Okresný súd

dospel k jednoznačnému záveru, že vzhľadom na ustanovenie § 329 ods. 2 CSP v spojení s § 325 ods. 1 CSP nie sú splnené predpoklady pre to, aby bolo možné návrhu vyhovieť, lebo nebolo preukázané, že sú tu také skutočnosti, okolnosti a chovanie žalovaného, pre ktoré je potrebné bezodkladne upraviť pomery, teda že naliehavosť existuje v takej miere, ktorá neznesie odklad a je potrebné priznať ochranu práv žalobkyni. Ak žalobkyňa argumentuje, že nemá právnu istotu ochrany pred domácim násilím a násilné správanie žalovaného môže byť v blízkej budúcnosti motivované tým, že súd nevidel potrebu nariadiť neodkladné opatrenie, odvolací súd uvádza, že okresný súd nemal osvedčené, že v čase podania návrhu, či rozhodovania súdu existuje také násilné, či ohrozujúce správanie, ktoré odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia. Súd nemôže predpokladať, čo sa môže stať v blízkej budúcnosti, rozhodne však odvolací súd aj vo vzťahu k žalovanému uvádza, že v prípade akéhokoľvek násilného konania vo vzťahu k žalobkyni, fyzických či psychických atakov je na mieste takémuto návrhu vyhovieť, s čím musí byť žalovaný uzrozmeneý.

20. Neobstojí ani argument, že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože vo veci použil správne právne normy a tieto aj správne interpretoval. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa sa domáhala zákazu voči žalovanému, avšak bez toho, aby akceptovala skutočnosť, že v takomto prípade nejde o konečné rozhodnutie a je potrebné podať žalobu vo veci samej. Túto skutočnosť neuviedla ani v petite odvolania. V prípade, že by aj súd návrhu vyhovel, musel by takúto povinnosť uložiť v rozhodnutí. Vzhľadom na zistené skutočnosti preto nič nebráni žalobkyni podať návrh vo veci samej, v ktorom prípade, ak by bola úspešná, toto bude plniť aj funkciu prevencie domáceho násillia.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, trovy odvolacieho konania mu nevnikli, preto súd rozhodol, že žalovaný na ne nemá nárok.

22. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.